

Árið, ið fór . . .

(Framhald frá 1. síðu)

veruliga, at hansara er landsins, fólksins, og hann dugir ikki at hugsa sær møguleikan av, at tá ið tað ikki hóskar honum, kundi tað væl hóska arbeiðsmanninum, fiskimanninum, landinum, Føroya fólki.

Loysingarhetjurnar og teirra velduga ljónayl

Loysingardunið yldi í fólksins oyrum frá valorrustuni.

Hvat fór nú at henda?

Hetta var tann standandi spurningurin menna millum.

Óg Erlendur Paturssonur leyp eisini til mikrofonina. Gav Hákon Djurhuusi, lögmanni, eitt skump og beindi hann av vegnum.

Har stóð Hákon Djurhuus. Beit seg til blóðs av sinni. Men hann kypiti í seg, tí lögmannssessin vildi hann ikki missa. »Vit leggja okkum tessbetri í gevna« helt hann. »Óg tá skal koma at ljóða óðrvisi í horni« gríslaði hann tenn.

Erlendur Paturssonur helt so eina so dyggiliga loysingartalu, at tað gælti í homrum víða um í Føroyum.

Tær sannu loysingarhetjurnar í tjóðveldinum »júbulaðu«.

Men politisku misslitingarnir innanfyri fólkaflokkun og gamla sjálfstýri sotu sum Kárus, sum »skirubarni«, ið á sinni vórðu sturtuðir úr úr páradisinum.

Erlends Paturssonar stevnutala var rein loysing.

Men hvat varð so av honum? Hvat varð av hansara loysing?

Einki! Púr einki!

Hákon Djurhuus, lögmaður, stakk hann seinri so eiggiliga í lumman.

Hann mátti uppá tingsins talarastól og yvir fyri allari lurtarðfjöldini eta í seg aftur tað, ið hann hevði sagt.

Óg síðani hevur hann verið sum eitt lamb. Onkur sigur sum úlvur í roði, og at tann dagur ikki er fjáru, tá ið Hákon Djurhuus verður at kenna tenninar, úlvatenninar. Men Hákon Djurhuus bara flennur at hesum. Hann kennir nú Erlend Patursson. Hann veit, hvussu ið hann skal fáa hann bleytan sum deiggjklumpin, sum sjálvt býrnið kann evna til, sum tað vil.

Tað seinasta, vit hoyrdu til Erlend Patursson, var, at hann stóð í útvarpinum og breggjði av, hvussu hann vildi halda frum við at fáa skip til landi við donskum peningi — 40 milliónum frá real-kreditstovninum, rúgvum av milliónum frá Kongerígs Danmarks Fiskeribank, øllum tí danska peninginum, sum seinasta landsstýrið hevði fingið til vega.

Hann Erlendur Paturssonur fáll tv sonnum í fát.

Hann hevur einki gjørt síðan hann varð landsstýrismaður uttan at mjeskað í seg av danska gullinum, sum hann undan valinum brikslaði javnaðarmonnum at selja føroysku sálina fyri.

Óg, nú sita teir trolabundnir meðan teir donsku riddarkrossarnir rapla yvir teir.

Loysingin er farin í hjallarnar fyri fyrst ið hvussu er. Hon lutar lagnuna saman við kossom og óðrum óruddi.

Men einaferð rassast hon við aftur. Um ikki annað so tá ið val verður aftur. Men hvør trýr teimum tá?

Annars er einki nýtt frá landsstýrinum.

Ikki eitt einasta sjálfstøðugt uppskot at fáa alt tað rentufria fremmenda gullið, sum tjóðveldismenn breggjðu so nógv av undan valinum, at teir kundu fáa, um teir komu til róðrið.

Einki!

Kokurakaðir!

Púra berir!

»Ið lunnænum hjá donum!« fyr, at nýta teirra egnu orð sum teir brúktu um teir menn, sum hava hildið uppá og fingið til vega danska íllegging.

»Ið lunnænum hjá donum!«

»Standandi við seldari sál fyr danskt gulle fyr víðari at vera í teirra egnu »definítió« undan valinum av teimum, sum nýttu danskan pening.

— — —

Ja, soleiðis stendur hetta landsstýrið við Erlendi Paturssyni og Hákon Djurhuusi, báðum loysingarhetjunum, á odda. (Hvør minnist ikki undir krignum, tá ið H. D. spældi loysingarhetja »vit kundu hava hjá bretum, um tað gekk galið,« helt hann.)

— — —

Vinnuvegsligt:

Annars hevur árið verið stórt innloguð.

Tey mongu nýggju skipini, sum komu undir seinasta landsstýrinum, hava nú reiðiliga rinið við í tí før oyska »økonomi«.

Útlutningsvirðið vaksið við hópi av milliónum.

Prishækkingin á útlenska marknaðinum hevur sjálvandi eisini tala við.

Tey mongu almennu arbeiðini, ið vóru sett í gerð, meðan seinasta landsstýrið sat, hava munað óført manga staðni. Men tessverri — tað arbeiðsloysið sum seinasta landsstýrið hevði fyririkað arbeiði at avloysa úti á smábýgdum, er einki gjørt fyri. Tað ríkir enn, verri enn á nokrum sinni.

Vega-tunnell- og havnagerðir, sum seinasta landsstýrið hevði fingið selsagt pening til, og sum nú hevði verið í fullari gongd, um ikki landsstýrisskiiftið hevði verið, vórðu stöðgað.

Men peningurin er sum sagt til stöðis.

Hann veitti seinasta landsstýrið til vega, t. d. tær 40 og tær 60 milliónum. Landsstýrið má nýta henda pening. Tað má fara undir at gera tey planlegdu arbeiðini sum fullgjøgjan av landsvegnum, tunnelli í Norðoyggjum, Sandvíkartunnelli, Oyndarfurðarvegnum o. s. fr.

60 miljónagrunnurin er ikki valbluff, sum sjálfstýrisflokkarnir undan valinum søgdu hann at vera.

Nei, nei. Hann er vordisum veru leiki ikki minst fyri hetta landsstýrið. Hvat skuldi tað gjørt, uttan hann?

— — —

Merkiligt, ikki eitt tað einasta óki við góðum vøkstri í kunnu vit nerta við, sum ikki stavar frá seinasta landsstýrinum.

Ja, merkiligt so eigason og tómt tað er, tá ið vit fara at leita eftir avreksverkum hjá hesum landsstýrinum.

Jú, nakað finna vit:

TOLL- OG SKATTAHEKKING. so tað rinur eftir í hvørjum kongi og hvørjari knotu hjá Føroya fólki.

Óg so finna vit:

EINA HINA FREKASTU NIÐURSKERING AV INTERESSUM

ARBEIÐARANNA OG FISKI-MANNA.

Vit kunnu taka uppskotið frá Havnar Arbeiðsmannafelag og frá javnaðarmonnum um 44 tíma arbeiðsveiku við lønhækking sum viðurgjald fyri ta stytta arbeiðstíðina.

Hetta uppskotið hava landsstýris flokkarnir sultað.

Tað slapp ikki til atkvøðu. Eingin hevur hoyrt frá slíkum, slíkari forfylging, slíkari niðurbinding! Slíkari vannvirðing!

OG SO ÚTRÓÐRARMENNINIR

Teir komu í prístonga.

So vendu teir sær til landsstýrið um at fáa tingið saman at hjálpa sær.

Nei!

Kortanei! ...

Tað var svarið!

Men munnu ikki fiskimenn og arbeiðsmenn fara at duga át svára hesum stóru hørnum, so tað ikki verður at misskiljast?

FORÐAÐU STÓRVIRKI!

Hitt kanska mest greffliga miss-takið hjá sitandi landsstýri var tá ið tað spenti bein fyr einari risa-fyrirøku her á landi, eini fyrirøku, sum kanska kundi komið at havt almiklan týðning fyr allar okkara fiskimenn, okkara fiskivinnu og arbeiðarar á landinum við at vit við henni komu eitt risastig nærri at málum at viðgera allan okkara veidda fisk at verða seldan í fultíðugum tilgjørdum skiffi.

Men hetta málið kemur at landi á ting og er ikki úti enn.

Tað er kortini ikki givið, at landsstýrið hevur ein meirluta aftanfyr seg í hesum máli.

ANNAÐ SKAÐAHÖGGIÐ: SALTISKAPRISLOFTIÐ

Annað skaðahoggið, sum sitandi landsstýrið veitti okkara fiskivinnu var tess setan av minstaþrivi fyr okkara saltfisk. Hetta varð gjørt, tá ið prisurin var nógv hægri enn tann setti minsti prisurin, ið var 5—6 sterlingpund tonsið lægri enn marknaðarprisurin, ið var farin uppum 152 sterlingpund fyr tonsið.

Tað sá út sum okkara góðu landsstýrismenn og fylgi vóru illa við tann høga prisin. Tess blóð grenjaðu um hann.

Eín fiskimaður spurdi, tá ið hann læs landsstýrisblóðini, og hoyrði um landsstýrisins minstaþrivi, um tað var so, at tað raddi um at fáa prisin niður.

Ið hvussu so var, hvørki fiskimenn ella aðrir interesseraðir dagdu at skilja hesa prisáseting.

Hon er eisini endað við pris-lækking í ólukkumáta.

Eitt skip kundi selja fyr 145 sterlingpund tonsi ÷ 5 %. Men fekk ikki loyvi til tess frá landsstýrinum.

Úrslitið var tað, at nú hevur tað noyðst at selt fyr 128/30 sterlingpund.

Eitt hærmligt tap.

Tað er ikki logið, at fiskimenn eru illir, fákandi illir.

Hetta er eitt ræðuligt tap.

Neyðar menn, sum landsstýrið hevur forvolt hesi stórtap, Teir hava ikki ráð at missa pening í túsundatali fyr hvønn einstakan, eitt av landsstýrisins lóðskapi og verjupólittikki fyr nakrar einstakar fáar spekulantar.

Toll á bensin, stórtlökkung.

Toll á sjókleði.

Eykaskatt.

Niðurbinding av handils- og sölurætti fiskimanna til frama fyr nakrar fáar og til skaða fyr teir mongu.

(Framhald á 4. síðu)

PARTAFELAGIÐ

J. F. Kjølbro

Telegrammadr.: »Kjølbro« - Telf. 5489 (6 linjur) - Telex 20

HANDILSVIRKIR

Allar vanligar vørur í heil- og smásetu.

ÚTGERDARFELAG

ÍSIRKIR og KULDAGOYMSLUR

HERMETIKKÍÐNAÐUR

FISKAMJØLS- og SILDAMJØLSVIRKI

KLAKSVÍKAR SLEIPSTØÐ (mekaniskur verkstaður) ger alt vanligt skipsarbeiði og nýbyggingar.

ULLVIRKI (við nýmótans spunaløgum).

KLAKSVÍKAR BKIKKSMÍÐJA Sanitetsvørur, ror. Ger alt vanligt blikksmíðjuarbeiði og rorleggingararbeiði. Setur upp miðstöðuhitaverk.

INNFLUTNINGUR:

Matvørur, klædnævørur, salt, kol, olja, timbur og bygnings-tílfar. Allar vørur til skipaútgærd.

ÚTFLUTNINGUR:

Fiskaflokk, ísfiskur, saltfiskur, klippfiskur, hermetikk.

GRÓT OG SKERVUR

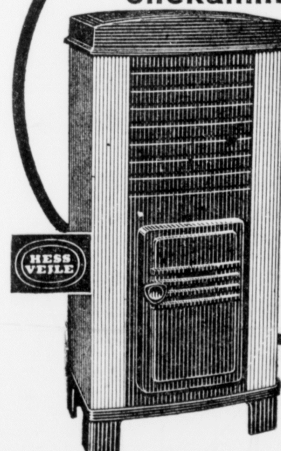
Øll, ið vilja keypa skerv ella grót, eiga at venda sær til kommunukantórið.

Grót og skervur megu vera góldin fyrst, áðrenn tey verða heimað.

Bilstjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heimta grót ella skerv uttan við einum lími av vegnevndini ella einum umboðsmanni fyr kommununa.

FROÐBIAR SUKNAR KOMMUNA

Stabil og billig varme
HESS-O-DAN
oliekamin 1262

Smukt emaljeret i to farver, der vil passe i enhver stue. Gennem en rude af ildfast glas kan man glæde sig over den flammende ild. Petroleum eller den billige gasolie kan bruges efter behag. Forbrændingen er perfekt, og kamlen er velegnet, hvor trækforholdene ikke er særlig gode.

Pf. VALDEMAR LÜTZEN

Tórshavn — Tlf. 1020